

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و برزنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

بازتایپ و ارسال از: لاله

تاریخ حزب کار البانی

انستیتوی تحقیقات مارکسیستی لنینیستی در جنب کمیته مرکزی حزب کار البانی
چاپ «نعم فراشری» تیرانا ۱۹۶۹

بخش هشتاد و پنجم

۰۵ می ۲۰۱۵

شکست تشبثاتی که برای تجدید نظر در مشی حزب کار البانی به عمل آمد.

کنگره بیستم حزب کمونیست شوروی عناصر دشمن حزب را در البانی نیز دل و جرأت داد و به جنبش در آورد. کنگره بیستم در آنان این امید را بیدار کرد که مشی مارکسیستی-لنینیستی حزب کار البانی را عوض کنند و مواضع از دست رفته خود را باز یابند و به عبارت دیگر همان جریانی را که در اتحاد شوروی و برخی از کشور های دموکراسی توده ئی پیش آمده بود در البانی نیز به راه اندازند. عناصر مذکور از کمک مستقیم دار و دسته تیتو به ویژه از طریق سفارت یوگوسلاوی در تیرانا برخوردار شدند. جنبش ضد انقلابی پنهانی تحت رهبری سفارت مذکور و به شکل نهادی که هدفش دگرگون ساختن وضع و قبضه کردن زمام حزب و قدرت توده ئی بود. این جنبش تعدادی از اعضای حزب را که به علت خطاهای سنگین خویش مجازات شده و یا عمال مخفی امپریالیست ها و رویزیونیست های یوگوسلاوی بودند، نیز در برمی گرفت. عناصر خصومت پیشه و ضد حزبی بیش از هرکس به ستایش کنگره بیستم می پرداختند و می کوشیدند آنچنان محیطی در درون حزب به وجود آورند که برای تجدید نظر در مشی سیاسی مارکسیستی-لنینیستی و اعاده حیثیت به کوچی جوجی، توک ژاکوا و بدری اسپاهیو و عده ای دیگر از دشمنان حزب و خلق مناسب باشد. آنان در تلاش بودند که موفقیت های سیاسی و اقتصادی را که تحت رهبری حزب به دست آمده بود تیره و تارگردانند، از وجود «کیش شخصیت»، از «نقض موازین لنینی»، از «شدت مفرط در رفتار با کولاکان و سایر دشمنان طبقاتی»، از «تردید و تعویق بهبود مناسبات با یوگوسلاوی» سخن می گفتند. آنان اظهار می داشتند که همه اینها از نتایج نظریات و اعمال غلط ستالین است و ضروری می شمردند که این مشی مطرود گردد و علیه مسؤولانی که به پیدایش چنین وضعی امکان داده اند تصمیم اتخاذ شود. عناصر خصومت پیشه در تیرانا از فقدان هوشیاری و سایر نقایص نمایانی که در کمیته حزبی شهر به ظهور رسیده بود، نیز بهره برداشتند.

رویزیونیست ها از کنفرانس حزبی پایتخت که در اپریل ۱۹۵۶ تشکیل شد به منظور حمله بر مشی و رهبری مارکسیستی- لنینیستی حزب استفاده کردند و به وسیله سخنگویان خویش که توانسته بودند به نمایندگی انتخاب شوند برنامه ضد مارکسیستی خود را مطرح ساختند. در عین حال خواستار شدند که چون برای تجدید نظر در خط مشی و اقدام به تدارکات جدیدی با روح کنگره بیستم حزب کمونیست شوروی، مهلت لازم است دعوت کنگره سوم به تعویق افتد. آنطور که بعداً معلوم گردید کلیه این مانورهای نهائی به وسیله سفارت یوگوسلاوی طرح ریزی شده بود.

با این طریق عناصر ضد حزبی با سوء استفاده از دموکراسی درونی حزب وضع تشنج آمیزی در کنفرانس به وجود آوردند. نظریات رویزیونیستی از طرف اکثریت نمایندگان رد شد ولی برخی از آنان تحت تأثیر عوام فریبی ظریفانه رویزیونیستی دستخوش تزلزل گشتند.

کمیته مرکزی به حق چنین تشخیص داد که وضع بسیار خطیری به پیش آمده و نتیجه گرفت که باید دست دشمنان حزب و سوسیالیسم در کار باشد. کمیته مرکزی رفیق انور خوجه را به کنفرانس اعزام داشت و وی در آنجا اغراض رویزیونیست ها را فاش گردانیده روش استوار حزب کار البانی را در پاسداری از پاکیزگی سیاست و فعالیت انقلابی خویش مطرح ساخت. نمایندگان از روش حزب کاملاً پشتیبانی کردند و از تشبثات عناصر ضد حزبی مبنی بر طرد مشی مارکسیستی- لنینیستی پرده بر گرفتند. کنفرانس عناصر ضد حزبی را وادار ساخت که به هدف و ماهیت فعالیت ضد انقلابی خود معترف کردند و آن را به زبان خویش بیان کنند. با این طریق دسیسه رویزیونیستی در هم شکست.

کمیته مرکزی از این حادثه تجربه لازم به دست آورد و به سراسر حزب چنین رهنمود داد:

«...به هیچ وجه مجاز نیست که ما هوشیاری خویش را حتی اندکی از دست بدهیم. به هیچ وجه مجاز نیست که تسلیم احساس رضایت از جریان امور شویم و راه فعالیت دشمنان را باز بگذاریم» (۱)

این حادثه چشم کمونیست ها را باز تر کرد و آنها را آماده ساخت که در دفاع از مشی حزب و عملی ساختن وظائف مقرر به مبارزه ای باز هم انقلابی تر دست بزنند.

در این اثناء خروشچف از جانب خویش بر کمیته مرکزی حزب کار البانی فشار می آورد که در مشی عمومی خویش با روح نتیجه گیری های کنگره بیستم حزب کمونیست اتحاد شوروی تجدید نظر کند و در کنگره سوم خود مشی جدیدی برگزیند.

خروشچف این فشار را نخست در مسکو به وسیله سوسلف عضو گروه رویزیونیست شوروی اعمال کرد. سوسلف به نام کمیته مرکزی حزب کمونیست شوروی به وسیله لیری بلیشوا از رهبری حزب کار البانی خواست که به ویژه در روش خویش نسبت به رویزیونیست های یوگوسلاوی و مجازات کوچی جوجی، توک ژاکوا و سایر عناصر دشمن حزب تجدید نظر کند، با این بهانه که «ممکن است اشتباهاتی تحت تأثیر کیش شخصیت ستالین روی داده باشد». این مطالبه به طور آشکارتر و مصرانه تری به وسیله صدر هیأت نمایندگی حزب کمونیست شوروی که برای شرکت در کنگره به تیرانا آمده بود، از سر گرفته شد.

پلنوم کمیته مرکزی هر گونه تشبث برای تجدید نظر در مشی صحیح حزب را با اتفاق آراء و بدون تزلزل رد کرد و اعلام داشت که عزم جزم دارد در راهی که تا کنون حزب کار البانی پیموده است، پیگیرانه به پیش برود.

کنگره سوم حزب کار البانی در تاریخ ۲۵ می ۱۹۵۶ که قبلاً معین شده بود تشکیل گردید و تا ۳ جون ادامه یافت. در این کنگره ۶۷۰ نفر با رأی قطعی و ۱۲۱ نفر با رأی مشورتی شرکت جستند که نماینده ۳۷۲ نفر ۴۱ عضو حزب و ۲۷۲، ۷ عضو آزمایشی حزب بودند.

۱ - نامه کمیته مرکزی حزب کار البانی به کلیه سازمان های حزبی، ۲۱ اپریل ۱۹۵۶. بایگانی مرکزی حزب.

کنگره فعالیت کمیته مرکزی و همه حزب را مورد بررسی قرار داد، تغییراتی چند در اساسنامه حزب وارد ساخت و رهنمود های دومین برنامه پنجساله را تصویب کرد.

ادامه دارد...